

Arrest

nr. 135 812 van 5 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Sulemaniyah. U zou in Irak nooit politiek actief zijn geweest. Uw vader zou in het verleden lid zijn geweest van de Baath-partij en tot aan de intifadah (Koerdische opstand) in 1991 bij een grote elektriciteitscentrale hebben gewerkt. Behalve het feit dat uw vader na 1991 zijn werk zou hebben verloren, zou uw familie geen problemen hebben gekend tengevolge zijn activiteiten tijdens het voormalige regime. Vanaf 2000 zou u thuis de enige kostwinner zijn geweest. In de periode 2000-2005 zou u illegaal theezakken naar Mariwan (Iran) hebben gebracht en dit in opdracht van een zekere M. T. (...) uit Penjwin (Irak). In augustus 2003 zou u door de Ettelaat (Iraanse geheime dienst) zijn opgepakt voor illegale theesmokkel. Na twee dagen zou u zijn vrijgekomen op voorwaarde dat u voor de Ettelaat zou gaan werken. Tijdens uw gevangenhouding zou u zijn meegedeeld dat u uw werk kon voortzetten en zij ervoor zouden zorgen dat u niet zou worden opgepakt. Uw contactpersoon bij de Ettelaat zou een zekere O. (...) zijn geweest, een Koerd uit Irak. U zou voor de Ettelaat brieven naar Suleymaniyah

hebben moeten brengen en deze dan aan voor u onbekende personen hebben moeten afgeven. Ook zou u meermaals brieven uit Suleymanyiha aan O. (...) in Iran hebben geleverd. Tevens zou u tweemaal de opdracht zijn gegeven om personen (volgens u behorend tot de Iraanse Ettelaat) illegaal Irak binnen te smokkelen en naar Suleymaniyah te brengen. Een eerste keer zou u een zekere R. (...) van de Ettelaat naar Suleymaniyah hebben gebracht en later hebben teruggebracht. Eind september 2005 zou u opnieuw gevraagd zijn twee Koerden van Iran naar Suleymaniyah te brengen. U zou deze twee mannen hebben afgezet aan een hotel in Suleymaniyah. Nog diezelfde avond zou u via een vriend die in het hotel werkte vernomen hebben dat deze twee personen door de Asayesh (Koerdische veiligheidsdienst in Irak) waren opgepakt. U zou niet naar uw ouderlijke huis zijn teruggekeerd maar u enkele dagen hebben schuilgehouden. Op 2 oktober 2005 zou de Asayesh naar uw huis zijn gekomen. Er zou een arrestatiebevel tegen u zijn uitgevaardigd en u zou gezocht zijn op verdenking van illegale mensensmokkel en samenwerking met de Ettelaat. Enkele dagen later zou u vernomen hebben dat uw contactpersoon bij de Ettelaat ermee gedreigd had u en uw familie te doden. Hij zou u beschuldigd hebben zijn medewerkers te hebben verklikt bij de Asayesh. Toen er op 11 oktober 2005 een tweede arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd, zou u besloten hebben uw land te verlaten. U zou op 13 oktober 2005 Irak zijn ontvlucht en naar Turkije zijn gegaan. Op 24 oktober 2005 zou u in België zijn aangekomen. De volgende dag, op 25 oktober 2005, diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw eerste asielaanvraag legde u uw rijbewijs, uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs neer.

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nam op 31 oktober 2006 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 16 maart 2007 nam de Vaste Beroepscommissie eveneens een weigeringsbeslissing.

Bij gebrek aan nieuwe elementen werd uw tweede asielaanvraag van 22 september 2008 niet in overweging genomen door de DVZ (bijlage 13 quater).

Op 9 september 2014 heeft u zich een derde keer vluchteling verklaard. U verwijst naar de verklaringen die u naar aanleiding van uw eerste en tweede asielaanvraag aflegde. U zou nog steeds dezelfde problemen moeten vrezen. Verder zegt u dat uw ouders in 2011 naar Kirkoeek verhuisd zijn. Een terugkeer naar Suleymaniyah waar uw ouders niet meer wonen, lijkt dan ook moeilijk. Bovendien is de situatie in Suleymaniyah en in Irak in het algemeen verslechterd. U verwijst daarbij onder meer naar de opmars van ISIS. Verder verklaart u dat u sedert 2012 wettelijk samenwonend bent met D. R. (...). U vermeldt tot slot ook uw lidmaatschap van de organisatie "Change" die verandering voor Irak wil.

U legt nogmaals uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs voor, documenten die u ook al naar aanleiding van de eerste asielprocedure toonde, alsook een document dat moet aantonen dat u samenwonend bent.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet, met name de problemen die u met de Asayesh zou hebben gekend omdat u actief zou zijn geweest voor de Iraanse geheime dienst, moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het CGVS merkte in de weigeringsbeslissing van 31 oktober 2006 onder meer op dat het niet aannemelijk was dat de Ettelaat u voor hun activiteiten zou hebben ingezet, dat u geen enkel begin van bewijs betreffende uw problemen met de autoriteiten van uw land voorlegde en dat u in het geheel niet op de hoogte bleek van de eventuele gebeurtenissen sinds uw vertrek uit Irak. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bevestigt dat deze problemen met de Asayesh nog steeds actueel zouden zijn, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien legt u geen enkel document neer dat de eerdere appreciatie van het CGVS zou kunnen weerleggen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, documenten die eerder al door het CGVS werden beoordeeld, bevestigen louter uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het document dat moet aantonen dat u samenwonend bent, houdt geen verband met uw asielmotieven en herstelt de geloofwaardigheid ervan evenmin.

U verklaart nog dat u sedert vier jaar lid bent van de organisatie Change die in België actie voert voor een ander en beter Irak. Uit uw relaas blijkt geenszins dat uw "politieke" activiteiten in België bij een eventuele terugkeer naar Irak problemen zouden kunnen opleveren.

U stelt verder dat u niet terug kan keren naar Sulemaniya omdat uw ouders ondertussen naar Kirkuk zijn verhuisd, maar gevraagd waarom dit een terugkeer in de weg zou staan komt u niet verder dan te verwijzen naar de algemene situatie in Sulemaniya, waar veel 'erge dingen' zouden gebeurd zijn, geen rechtssysteem zou bestaan, ... Een vrees voor persoonsgerichte vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan in dit verband geenszins afgeleid worden.

Wat betreft het feit dat u heden een relatie heeft en samenwonend bent, dient te worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt die erop zouden wijzen dat dit voor u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schaden met zich mee zou brengen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniya te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniya, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Het IS-offensief heeft tot op heden geen effect op de veiligheidssituatie in KRG. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden waarover de Koerdische peshmerga de militaire controle verworven hadden nadat het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal uit deze regio had teruggetrokken. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de drie noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Sindsdien bleven grootschalige aanslagen door IS in KRG uit. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKKdoelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd. De recente influx van meer dan 250.000 Syrische vluchtelingen en 700.000 IDP's uit

Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar derde asielaanvraag steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar eerste en tweede asielaanvraag, met name de problemen die zij met de Asayesh zou hebben gekend omdat zij actief zou zijn geweest voor de Iraanse geheime dienst. Verder haalt zij aan dat een terugkeer naar Suleymaniyah moeilijk is gezien haar ouders, die in 2011 naar Kirkook verhuisd zijn, er niet meer wonen, en gezien bovendien de situatie in Suleymaniyah en in Irak in het algemeen verslechterd is, waarbij zij onder meer verwijst naar de opmars van ISIS. Daarnaast verklaart zij nog dat zij sedert 2012 wettelijk samenwonend is met D. R. en tot slot vermeldt verzoekende partij haar lidmaatschap van de organisatie "Change" die verandering voor Irak wil.

2.2.3. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

De Raad bemerkt vooreerst dat voor wat betreft de verklaringen van verzoekende partij naar aanleiding van haar derde asielaanvraag waarbij zij verwijst naar haar problemen die zij met de Asayesh zou hebben gekend omdat zij actief zou zijn geweest voor de Iraanse geheime dienst, zij, tevens verwijzend naar de algemene situatie in Sulemaniyah, aanhaalt dat een terugkeer naar Suleymaniyah moeilijk is gezien haar ouders er niet meer wonen, zij aangeeft sedert 2012 wettelijk samenwonend te zijn met D. R. en zij stelt lid te zijn van de organisatie "Change", door verwerende partij in de bestreden beslissing desbetreffend het volgende wordt gemotiveerd: *"Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet, met name de problemen die u met de Asayesh zou hebben gekend omdat u actief zou zijn geweest voor de Iraanse geheime dienst, moet worden beklemtoond dat uw eerste aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het CGVS merkte in de weigeringsbeslissing van 31 oktober 2006 onder meer op dat het niet aannemelijk was dat de Ettelaat u voor hun activiteiten zou hebben ingezet, dat u geen enkel begin van bewijs betreffende uw problemen met de autoriteiten van uw land voorlegde en dat u in het geheel niet op de hoogte bleek van de eventuele gebeurtenissen sinds uw vertrek uit Irak. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bevestigt dat deze problemen met de Asayesh nog steeds actueel zouden zijn, is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien legt u geen enkel document neer dat de eerdere appreciatie van het CGVS zou kunnen weerleggen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, documenten die eerder al door het CGVS werden beoordeeld, bevestigen louter uw identiteit die hier niet ter discussie staat. Het document dat moet aantonen dat u samenwonend bent, houdt geen verband met uw asielmotieven en herstelt de geloofwaardigheid ervan evenmin. U verklaart nog dat u sedert vier jaar lid bent van de organisatie Change die in België actie voert voor een ander en beter Irak. Uit uw relaas blijkt geenszins dat uw "politieke" activiteiten in België bij een eventuele terugkeer naar Irak problemen zouden kunnen opleveren. U stelt verder dat u niet terug kan keren naar Sulemaniya omdat uw ouders ondertussen naar Kirkuk zijn verhuisd, maar gevraagd waarom dit een terugkeer in de weg zou staan komt u niet verder dan te verwijzen naar de algemene situatie in Sulemaniya, waar veel 'erge dingen' zouden gebeurd zijn, geen rechtssysteem zou bestaan, ... Een vrees voor persoonsgerichte vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan in dit verband geenszins afgeleid worden. Wat betreft het feit dat u heden een relatie heeft en samenwonend bent, dient te worden vastgesteld dat u geen elementen aanbrengt die erop zouden wijzen dat dit voor u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade met zich mee zou brengen. Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."* De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoekende partij, de provincie Suleymaniyah in Noord-Irak, blijkt evenmin enige aanwijzing waaruit zou blijken dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet zou lopen in geval van terugkeer naar Irak.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande het volgende: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Suleymaniyah te worden beoordeeld. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt. Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Het IS-offensief heeft tot op heden geen effect op de veiligheidssituatie in KRG. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden waarover de Koerdische peshmerga de militaire controle verworven hadden nadat het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal uit deze regio had teruggetrokken. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de drie noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Sindsdien bleven grootschalige aanslagen door IS in KRG uit. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKKdoelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd. De recente influx van meer dan 250.000 Syrische vluchtelingen en 700.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*

Uit het voorgaande blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Suleymaniyah in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is. De door verzoekende partij aangebrachte artikelen (bijlagen 2 en 3 bij het verzoekschrift) tonen niet aan dat er in de provincie Suleymaniyah in Noord-Irak een situatie heerst van willekeurig geweld in de zin van

artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en ondergraven op geen enkele manier de voormelde specifieke informatie uit het administratief dossier. Daar waar verzoekende partij stelt dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert gedateerd zou zijn, stelt de Raad vast dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden bijgebracht waaruit kan blijken dat de situatie in Noord-Irak (provincie Suleymaniyah) thans niet meer in overeenstemming zou zijn met de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd.

2.2.4. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.5. In zoverre verzoekende partij nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekende partij in haar land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partij in het kader van haar huidige asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT